

Fra: Brekke Sven Olaf [sven.o.brekke@odda.kommune.no]
Sendt: 17. september 2009 10:34
Til: Postmottak KD
Kopi: Fadnes Jan; Korssund Åshild
Emne: Høringsuttalelse NOU 2009:18 Rett til læring
Vedlegg: Høringsuttale fra Odda ungdomsskole.pdf

<<Høringsuttale fra Odda ungdomsskole.pdf>>

Ha ein god dag.
Venleg helsing

Sven Olaf Brekke
Rektor
Odda ungdomsskole

53 65 49 53
975 58 475

Kapittel 17 Helhet krever tverrfaglig og tverretatlig samarbeid.

Forskriften om individuell plan er i dag hjemlet etter helselovgivningen og sosialtjenesteloven. Det nye forslaget går ut på å hjemle retten til individuell plan etter barnehageloven og opplæringsloven.

Videre foreslås det at det innføres rett til én tjenestekordinator ved behov for langvarige og koordinerte tjenester.

Dersom retten til individuell plan hjemles etter barnehageloven/opplæringsloven og det er tenkt at én tjenestekordinator skal følge barnet gjennom hele forløpet: barnehage, grunnskole og videregående opplæring, er det viktig at forskriftene presiserer hvilken instans som skal ha koordineringsansvaret.

Lærere, rådgivere og administrasjon ved de ulike skolene har et ansvar for barnet i den perioden det går på den enkelte skolen og ikke utover det. Det er for eksempel ulogisk og upraktisk at en lærer/rådgiver på barneskolen koordinerer planer og møter ang. eleven, når barnet går på ungdomsskolen og på videregående skole. Logisk sett må det være en person fra en instans som følger barnet hele barne- og ungdomstiden, for eksempel den lokale helsestasjonen representert ved helsesøster, eller representant fra sosialtjenesten. PP-tjenesten kan også brukes i de kommunene som har felles PPT for grunnskole og videregående skole.

Skolen har ansvar for barnets opplæringsplan. Det er skolens jobb. Skoleansatte deltar selvsagt i anvarsgrupper i det tidsrommet eleven er knyttet til den enkelte skole, og der det er nødvendig i overgangsperioden mellom de ulike skoleslag.

Tiltak omkring klienten kan kun iverksettes etter barnehageloven/opplæringsloven og vil i samarbeid mellom barnehage, skole og foresatte være knyttet til barnehage-, skole- og hjemmearenaen. Dette vil etter vår mening være alt for snevert i forhold til de tiltaksbehov, som etter vår erfaring er nødvendige for klienter som per i dag har rett til individuell plan. Skolen må konsentrere seg om barnets opplæring og har selvsagt ansvaret for alt pedagogisk arbeid, deriblant en eventuell individuell opplæringsplan. En individuell plan inneholder så mye mer enn dette. Her er det ofte snakk om å planlegge for hele døgnet, inkludert barnets helse og fritid. Mange trenger støttekontakter og tilrettelagte aktiviteter i fritiden. Enkelte trenger egen plan for botrening.

En individuell plan vil derfor i mange tilfeller kreve tiltak på områder som ligger utenfor barnehage- og opplæringsloven.

Konklusjon: Det er ulogisk og upraktisk og ikke til barnets beste at forskriften om individuell plan blir hjemlet etter barnehageloven/ opplæringsloven. Den bør fortsatt være hjemlet etter helselovgivningen og sosialtjenesteloven..